

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

banks Sedler, Bestemmelser, der naturligvis ikke er nogen Mulighed for at ændre i Dag.

Lovforslagets andet Kapitel indeholder alle Forskrifterne om Indførsel, Udførsel, Ekspropriation og Fordeling af Varer. I § 3 foreslaas Bestemmelserne angaaende Indførsel i Princippet indskrænket til en Bemyndigelse til Handelsministeren til at træffe midlertidige Foranstaltninger til Fremme eller Regulering af Indførselen og til at give de Regler for Udstedelsen og Benyttelsen af Indførselsbevillinger, der, naar Kontrollen skal kunne føres, vil være nødvendige. Det er dog fundet rimeligt at opretholde den nuværende Adgang til, at der kan nedsættes et Vareudvekslingsudvalg, i hvilket Erhvervene selv kan tage Stilling til det vigtige Spørgsmaal om private Vareudvekslinger.

Endvidere er de hidtidige Bestemmelser om Opkrævelsen af et Ekspeditionsgebyr for Indførselsbevillinger bibeholdt. I denne Henseende minder jeg yderligere om, at der af Nationalbanken opkræves et Clearinggebyr for den rent bankmæssige Forretning, der udføres ved Clearingordningen.

§ 4 afløser i Virkeligheden hele Loven af 2. September 1939 om ekstraordinære Foranstaltninger. Jeg gaar ud fra, at alle vil være enige om, at den Bemyndigelse, der indeholdes i denne Lov til at træffe saadanne Foranstaltninger, i Dag er mere nødvendig end nogen Sinde. Jeg skal ikke trætte Medlemmerne med en Gennemgang af den lange Række Forholdsregler paa det erhvervsøkonomiske Omraade, der er truffet for at søge gennemført den bedst mulige Fordeling og Udnyttelse af de Varer og Produktionsmuligheder, vi har herhjemme. Rationering paa yderligere Omraader vil sikkert blive nødvendig, og Forholdet er endvidere det, at den Situation, hvori vort Land befinder sig, maa forventes at gøre det nødvendigt at gaa videre frem ad den Linie, der allerede er lagt med Hensyn bl. a. til Produktionskontrollen, for derved at sikre, at vore Raavarer udnyttes paa bedst mulig Maade.

De i § 4 foreslaaede Bestemmelser angaaende Udførselen vil formentlig ikke kræve nogen særlig Begrundelse ud over den af mig allerede anførte. Det vil dog vist være rigtigt at fremhæve, at Forholdene meget vel vil kunne gøre det nødvendigt, at der i Henhold til den Bemyndigelse, der foreslaas med Hensyn til Regulering og Udførsel, paa visse Omraader søges oprettet særlige Sammenslutninger eller Centralorga-

ner, gennem hvilke Udførselen kan ske. For at undgaa Modsetningsslutninger vil jeg i denne Forbindelse gerne yderligere tilføje, at ganske det samme vil kunne vise sig nødvendigt med Hensyn til Indførselen.

Bestemmelserne i § 5 indeholder en Hjemmel for henholdsvis Handelsministeren og Landbrugsministeren til at overtage, altsaa ekspropriere, Varer med Henblik paa Landets Forsyninger.

Reglerne i 3die Kapitel, §§ 7 og 8, indeholder i alt væsentligt de samme Bestemmelser angaaende Betalinger til Ulandet, som nylig blev vedtaget her i Rigsdagen, og som blev ophøjet til Lov den 14. Juni d. A.

I 4de Kapitel er der givet forskellige Bestemmelser angaaende Administrationen af de Opgaver, som efter Lovforslaget paa-hviler henholdsvis Handelsministeriet og Landbrugsministeriet. Naturligvis kan hele denne Administration ikke foregaa direkte fra Ministeriets Kontorer. Det vil være helt nødvendigt at have Centralorganer til Raadighed, gennem hvilke den daglige Administration kan varetages. Disse Centralorganer maa staa i den allernøjeste Tilknytning til Ministeriet og samtidig formidle det saa vigtige Samarbejde med Erhvervene. Ikke mindst med Henblik paa de Foranstaltninger, der er truffet og fremtidig vil blive truffet med Hensyn til Varefordeling og Forbrugsbegrænsning m. m., vil det endvidere være rimeligt at benytte sig af særlige sagkyndige Udvalg eller Nævn, saaledes som det allerede er sket. Med særligt Henblik paa Nævnene vil jeg gerne fremhæve, at der i en Række af disse er udført et meget omfattende og paaskønnelsesværdigt samfundsnyttigt Arbejde. Jeg har det Indtryk, at man somme Tider fra Offentlighedens Side har været tilbøjelig til at undervurdere den meget betydningsfulde Indsats, der er gjort fra en Række Nævns Side, en Indsats, som jeg gerne i Dag vil benytte Lejligheden til at yde min bedste Anerkendelse. En helt anden Ting er, at det, saaledes som Forholdene ligger i Dag, vil kunne være rimeligt og naturligt at søge Medlemsantallet i en Række Nævn begrænset. For en Del af Arbejdets Vedkommende er jo Forholdet det, at det udføres af de lokale Myndigheder, Amt eller Politie eller Kommunerne, og denne Ordning maa naturligvis fortsættes under den nye Lov, ligesom det maa findes rimeligt, at der er Mulighed for at indanke de Afgørelser, der maatte blive truffet af de oprettede Centralorganer, for et særligt Ankenævn.